

Kirkerådet
P.b. 799 Sentrum
0106 Oslo

Trysil, 5.september 2016

Høringssvar i "Høring om Vigselsliturgi og forbønnsliturgi for likekjønnede og ulikekjønnede par" jf. KR-sak 22/16

Jeg takker for muligheten til å la meg høre i forbindelse med høringen om vigselsliturgi og forbønnsliturgi for like- og ulikkjønnede par. Denne saken, denne liturgien vil omsider gjøre kirken til et sted for alle.

Høringssvar:

1. Ja, forslagene til liturgi svarer i all hovedsak til vedtaket gjort i kirkemøtet (KM 17/16). Denne liturgien gjelder for alle par som ønsker å gifte seg i Den norske kirke. Den er ikke forankret i menighetsråd, fellesråd eller hos den enkelte medarbeider, og dermed har alle par som ønsker det, rett til å bli viet etter denne ordningen.
2. Benevnelsen på liturgien bør være nærmest mulig det den faktisk gjør. Det er en ordning for vigsel, derfor bør den hete det. På samme måte som ordning for gravferd heter nettopp det, bør ordning for vigsel ikke hete noe annet enn det.
3. Til rubrikkene: Det er et poeng at forrettende prest er den som avgjør at liturgien skal benyttes – for både hetero- og homofile par (pkt.3 andre punktum). De som ikke ønsker å benytte liturgien, vier heller ikke homofile par. Her (eller et annet sted) kan det gjøres tydeligere at de par som søker vigsel skal ha rett til det, etter denne ordning.
4. Til punktene 1-3: Det er ønskelig med den trinitariske hilsenen "I Skaperens, Friggjørerens og Livgiverens navn." De innledende ordene bør inneholde variant av setningen "Dere er kommet hit til XX kirke for å feire kjærligheten (mellom dere) og å inngå ekteskap."
5. Når vi sier "Gud har skapt oss til å leve i felleskap med ham og med hverandre" klinger det *nesten* slik det gjør i dåpsritualet: "Gud har gitt oss livet og skapt oss til fellesskap med seg". Mitt forslag er at første setning endres til: "Gud har skapt oss til å leve i felleskap med **seg** og med hverandre". På denne måten blir Gudsbildet mindre mannsdominerende, og språket blir mer konsekvent mellom de ulike kirkelige handlingene.
6. Det er to lange tekster som er foreslått til obligatoriske tekster til innledning. Dersom Sal.36 skal være med, bør man kunne velge det alternativet som fulgte fra vigselsliturgien fra 2003, nemlig Sal.36, 8-10. Johannes første brev sin tale om kjærligheten er i et nokså utilgjengelig språk. Den blander også inn

synden og forsoningshandlingen i og med Jesu død. Dette kan bli en krevende tekst å bruke i alle vigslar. Mitt forslag er enten å gjøre bare 1.Joh 4, 8-10a. Alternativt gjøres i stede en evangelietekst obligatorisk. Det burde være en evangelietekst som var satt opp som obligatorisk lesning, slik at man er sikret at evangeliet klinger i seremoniene. Mitt forslag er Johannesevangeliet 15, 9-12. Denne taler også om kjærligheten, men er i stede for en apostels tale, Jesu egen tale om seg selv, Gud og Kjærligheten.

7. Ingen ting å bemerke på ekteskapsinngåelsen.
8. Til forbønnen kunne det med fordel utvikles flere alternativer. Den følgende bønne benyttes i det danske vigselseritualet, og bør også kunne benyttes her:
*"Oppstandne Herre og frelser, kjærlighetens kilde,
Vi beder Deg:
Velsign NN & NN. Gi dem tro av din tro,
glede av din glede,
og vær med dem, når de nå slår følge inn i nye dager, inntil de engang skal møte deg ansikt til ansikt. Amen"*
9. Merknad til tekst G: Høys.8, 7b bør inkluderes i lesningen. Forslag til endring i tekst 2: la lesningen begynne med "Dit du går, vil jeg gå" osv. Når det gjelder de to tekstene 3 og 4 som i den gamle vigselsturgien ble brukt som innledning til tekstene, fremstår det underlig at de følger med i den nye. Min oppfordring er å få en refleksjon omkring hva det kommuniserer at det blir stående som det gjør.
Jeg foreslår også at Galaterne 3, 26-28, Romerne 9, 12-18 og Esekial 36, 26-28 tas med som mulige lesetekster.
10. De samme kommentarene til bibeltekster og inngangsord gjelder også for Forbønsliturgien.

Med vennlig hilsen

Geir Wiknes
Sokneprest i Trysil